

בש"פ 3089/22 - אדהם טאה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3089/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: אדהם טאה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת בעמ"י 12685-05-22 שניתנה ביום 8.5.2022 על-ידי כבוד סגן הנשיאה א' קולה

בשם המבקש: עו"ד מוחמד עומרי
בשם המשיבה: עו"ד עמרי כהן

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 8.5.2022 (עמ"י 12685-05-22, סגן הנשיאה א' קולה). בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המדינה על החלטתו של בית משפט השלום בטבריה (מ"י 6215-05-22, סגן הנשיא נ' מישורי לב טוב).

2. בתמצית, המבקש נעצר בחשד לביצוע עבירות על רקע פריצה לארבע דירות מגורים. ביום 4.5.2022, בתום הדיון בבקשה החמישית להארכת מעצרו של המבקש, הורה בית משפט השלום על שחרורו בתנאים מגבילים, בכפוף להפקדת ערבויות. לבקשת המדינה, עוכב ביצועה של ההחלטה עד למחרת היום בשעה 22:00 לצורך הגשת ערר. המבקש לא הפקיד את הערבויות ונותר במעצר. בד בבד, חזרה בה המדינה מהערר, ותחת זאת, הגישה ביום 6.5.2022 לבית משפט השלום הצהרת תובע, ועמה בקשה להארכת מעצרו של המבקש למשך חמישה ימים, לפי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

3. בית משפט השלום דחה את הבקשה, לאחר שקבע כי יש לראות את המבקש כמי שמצוי בסטטוס של "משוחרר" ולכן לא ניתן לבקש להאריך את מעצרו בהתאם לסעיף האמור. המדינה הגישה ערר על כך, וזה התקבל.

עמוד 1

בית המשפט המחוזי קבע כי מאחר שהמבקש לא מילא אחר תנאי הערבות הוא נותר בחזקת עצור. בהתאם לכך, בית המשפט המחוזי הורה על השבת עניינו של המבקש לבית משפט השלום כדי שזה ידון בשאלת התקיימותם של יתר התנאים המנויים בסעיף 17(ד) לחוק המעצרים.

4. בבקשה שבפני שהוגשה אתמול, יום 9.5.2022, טוען המבקש, בעיקרו של דבר, כי לא היה מקום לראותו כמי שנותר במעצר לצרכי חקירה, וכי מטעם זה ממילא לא היה ביכולתה של המדינה לבקש להאריך את מעצרו. בהמשך לכך, הוריתי למדינה להגיש הודעת עדכון באשר לדיון שנערך בבית משפט השלום ולתוצאותיו. בהודעה שהוגשה היום צוין כי בינתיים, אף זאת אתמול, הוגש כתב אישום נגד המבקש, ולצדו בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. כן צוין כי אתמול אף התקיים דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, שלאחריו הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד להחלטה אחרת (מ"ת 16416-05-22).

5. בנסיבות המתוארות, הפכה בקשת רשות הערר שבפני לתיאורטית, ועל כן אין עוד הצדקה לדון בה. מובן כי כל טענות המבקש בנוגע למעצרו שמורות לו, והוא יכול להעלותן במסגרת הליכי המעצר.

6. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' באייר התשפ"ב (10.5.2022).

ש ו פ ט ת